

SLOVENSKI NAROD.

Izjava vsak dan zvečer, izimski nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta — Za tujde dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.
 Za oznanila plačuje se od štiristopne petst-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tisk, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
 Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12.
 Upravljanju naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nedolžnost katoliške stranke.

Naša katoliška stranka se sedaj dela nedolžno kakor jagnje in zatrjuje, da bi ne bila se izrekla za samostojno postopanje pri volitvah, da je mi nismo izzivali. Gospodom menda ni prav, da že tudi po deželi spoznavajo, da le naša mlajša duhovščina dela zdražbo na Kranjskem. Toda gospodje naj se zgovarjajo, kakorkoli hočejo; dokaz, da so hoteli imeti razpor, je pač njih glasilo samo. Brezstevilnokrat je „Slovenec“, zlasti prvo leto po katoliškem sbodu, zagotavljal, da se morajo ločiti duhovi. Mari ni s tem delal naravnost na razpor?

Kdo se bode morda izgoverjal, da se je to zelo „Slovencu“ potrebno iz verskih ozirov. Ta izgovor je pa povse puhen. Kmalu potem so se „Slovenčevi“ somišljeniki zavezali z nemškimi liberalci na Dunaju, a „Slovenec“ ni nič klical več, da naj se Klun ali pa Povše zaradi tega izbaceta iz katoliške stranke. Da to ni bilo katoliški veri v korist, bode pač vsakdo pojml. Sam „Slovenec“ je večkrat nemške liberalce označil za največje sovražnike naše vere. In ti liberalci bili so na potu, da popolnoma propadejo, da jim niso naši „Slovenčevi“ pribiteli na pomoč. Zato pač nimajo nobene pravice, imigravati se še kje za varuh in zagovornike vere. Baš zadnje dni je „Slovenec“ priznal, da je sedaj liberalna stranka že silna. Res je to, ali za to se ima pač v prvi vrsti zahvaliti tistim gospodom, ki imajo pri „Slovenci“ veliko besedo. Da je tedaj bila liberalna stranka že na kantu, ko je grof Taaffe predložil svojo volilno reformo, je vidno iz tedanjega strahu in javkanja liberalnih glasil.

Vrhunc binavščini je pa v tem, da katoliška stranka hoče izkoristiti liberalizem proti nam. Pravi podpiratelji nemškega liberalizma ne sede mej nami, ampak v katoliški stranki sami. Sam načelnik katoliškega volilnega odbora je na Dunaju skoro dve leti vedno capljil za nemškimi liberalci, v tem ko so naši pristaši delali vedno opozicijo vladi, v kateri je liberalni Plener, prvi branitelj velikih kapitalistov, igral glavno ulogo.

Porablja se tudi kapitalizem proti nam. O izžemanju nižjih slojev po velikem kapitalu v Avstriji da se mnogo govoriti in pisati. Ne nahaja se pa ta

kapitalizem le mej liberalci, temveč tudi pri ljudeh, ki hočejo veljati za dobre katolike. Tako je tako nelepe reči povedal o grofu Sylvi Tarouci neki dunajski krščansko-socijalni list, katerih grof Sylva Tarouca še do sedaj ni oporekel. Vendar je ta grof na katoliškem shodu tako lepo govoril o krščanskem socijalizmu; pa tudi o drugih tacib katoliških možeh se je že mnogo govorilo in pisalo, kar se še do dandanes ni oporeklo. Pa tudi naša katoliška stranka ni tako nedolžna v tem oziru, kakor se dela. Znani so nam celo gotovi slučaji, katerih pa ne bodemo navajali.

Glavna zagovornica kapitalizma v Avstriji je pa nemška levica. Ta stranka tega ne prikriva. To pa ni oviralno naše katoliške stranke, da bi je ne bila podpirala, če tudi je vsakdo, če morda ni gluhi in slepi, moral vedeti, da je s tem dela le za bogate židovske kapitaliste.

Toda še nekaj družega moramo omeniti. Naša stranka se je izrekla za občno volilno pravico, pa tudi ni nasprotovala Taaffjejevi volilni reformi. Drugače je pa delala naša katoliška stranka. Ti ni šlo v glavo, da bi volili tisti, ki nič davka ne plačujejo, to je tisti, ki nimajo nobenega kapitala. Pri tem mi seveda razumemo besedo kapital v širšem narodno-gospodarskem zmislu. Posebno gospodu Povšetu ni nikakor šlo v glavo, da bi njegov hlapac ravno tako volilno pravico imel, kakor on, ker ni ravno tak kapitalist, kakor je on. Katoliška stranka je na Dunaju napela vse sile, zvezala se je z zastopniki velicega kapitala, da le delavci ne dobejeno jednake volilne pravice, kakor jo imajo morda tisti ljudje, ki kaj direktnega davka plačujejo, naj že potem denar sami pride, ali pa jim ga delavci z žuljavimi rokami zaslужijo. Iz povedanega je vidno, da pri naši katoliški stranki prav za pravčlovek le toliko velja, kolikor plača, da so baš njej vodilo kapitalistična načela. Drugim očita pospeševanje kapitalizma, da bi nekoliko prikrila svoje postopanje. Vedno skuša na druge zvrniti svoje grehe. Iz povedanega je pač vidno, kakšna je tista blinjena nedolžnost naše katoliške stranke.

V Ljubljani, 17. avgusta.

Kielmanseggov ukaz o državljanjskih pravicah uradnikov se bode objavil tudi v naredbenem

listu državne železniške uprave. Ta ukaz bode torej veljal tudi za uradnike državnih železnic. Ravno tako bode veljal ta ukaz tudi za zakladne uradnike.

Mladočenski shod. V Hočici je bil v četrtek mladočenski shod, na katerem je dr. Šil naglašal, da imajo bodoče deželnozborske volitve pokazati, kakšen uspeh ima Thunova vzgojevalna metoda. Vladni komisar je govornika opominjal k zmernosti, a ta mu je odgovoril, da so Mladočehi že dovolj zmerni, ker ponujajo manjšini v deželi popolno jednakopravnost. Poslanec Janda je naglašal, da se je zahvaliti Mladočehom, da so pale umetne meje, ki so ločile Moravsko in Šlezijo od Češke. Dokazoval je, da Štásnyjeva kmetska stranka le ljudstvo sestoji. Kramař je pa največ govoril o grofu Thunu. Sedaj se ves političen položaj ne suče okrog Prage, temveč okrog Thuna. Slavijo ga, kakor bi bil rešil Avstrijo pred kako vstajo. Naglašal je, da so pripravljeni Čehi skleniti z Nemci spravo, toda raztegovati se mora na vse dežele krone češke, dotikati se ne sme celokupnosti češke kraljevine in prejudicirati ne sme češkemu državnemu pravu. Potem je govornik razložil, zakaj da Mladočehi ne nadaljujejo obstrukcije. Shod je pokazal, da se volilci vjemajo z mladočensko politiko.

Madjari in Rumuni. Sedaj zboruje v Bruselju mirovni kongres, na kateri so prišli Madjari in Rumuni. Rumunski odposlanec Urechia je pojasnil pri tej priliki mnogim časnikarjem, kako zatirajo Rumune, kateri nimajo niti jednake volilne pravice z Madjari. Najboljši rumunski rodoljubi se zapirajo. Glavni urednik „Tribune“ je bil trikrat zaprt in list je od januvarja imel že 23 pravd. Grof Apponyi je na to skušal oprati Madjare, pa se mu ni posrečilo. Govoril je o neki agitaciji, ki se od zunaj zanaša na Ogersko. Rumuni se na Ogerskem po trditvi Apponyijevi niti ne zatirajo. Na Sedmograškem je sicer različen volilni cenzus, a tam imajo večno Madjari. Sicer pa ogerski politiki hočejo vpeljati jednako volilno pravico. Rumuni so bili le zaprti, ker so priobčili neko knjižico, ki hujška narod proti zakonom. Ogerska je jedna najliberalnejših dežel in je imela največjo potrežljivost z Rumuni. Apponyi je pa moral priznati, da so mnoge rumunske terjatve opravičene, a rekel je, da jim Madjari ne morejo ustreči, dokler

Listek.

Grajska hči.

(Novelica. Spisal D. L. Selski.)

I.

(Dalje.)

Ivan pl. Abramovič je bil jako čuden človek. Sicer prijazen, sladak ko med, mehak, da bi ga lahko ovlil krog prsta, občutljiv, da se je razjokal pri najmanjši stvari, a trmast in nagle in hude jeze. Ako si mu kaj ugovarjal in oporekal, tedaj se je hipoma razardil in besnel, da je bilo joj. V svoji jezi ni prizanesel nikomur, niti svoji lastni hčeri, kakor smo baš kar videli. Ž njim občevati je bilo sile težko, kar ujezil si ga, da še sam nisi vedel, kdaj in zakaj. Precej sta bila navakriž, ako mu nisi pustil, da bi njegova obveljala. Od svojega sklepa se ni dal premakniti niti za las, rajši se je skregal do dobrega. Te navade pa ni imel, da bi bil gojil sedl dle časa v svojem srci; bil je kmalu zopet prijazen in dostikrat je obžaloval posledice svoje nagle jeze.

Rojen plemič bil je aristokrat z dušo in s te-

lesom ter posestnik lepe grajsčine, oddaljene kakih pet ur od stolnega mesta, in obilnega posestva, pripadajočega k njej.

Imel je v času, ko se vrši naša povest, precej čez 60 let. Visoka prejšnja postava se je že nekaj sključila, in pleša na glavi je pričala, da je nje lastnik že v letih. Ono gibčno in urenjo hojo, ki je lastna mladost, je zamenil z okorno in počasno.

Bila sta z Olgo sama. Sin Milan mu je umrl pred dvema letoma. Ne dolgo za njim legla je tudi žena k večnemu počitku. — Drugo jutro ni bilo Olge k zajuterku. Očetu se je čudno zdelo, da je ni; nekaj mu je dejalo, naj gre pogledat v njeno spalnico in šel je.

Kako se prestraši, ko vidi hčer ležečo v naslanjači popolnoma še oblečeno, kakor je bila sinoči!

Hipoma je pozabil na vse, kar se je dogodilo prejšnji večer mej njima, pristopil k njej, ljubeče jo povprašal, kaj ji je, prijet jo za roko, za glavo ter čutil, da je vroča, jako vroča.

Olga je odprla svoje oči, a to niso bile več one jasne, kristalno-čiste, čarobne oči, ampak motne, medle, brez življenja, brez bleska, brez soja. Lice je bilo bledo in upalo. Govorila ni nič.

Spravili so jo v postelj ter takoj poslali po zdravniku. Ta je izjavil, pregledavši bolnico, da trpi na živcih. Zaukazal je, naj pazijo, da bo imela potrebni mir, da se ne bode v njeni bližini govorilo kaj tacega, kar bi ji utegnilo čutnice še bolj razdražiti, ter zapisal primerna zdravila.

Očetu je bilo sedaj žal, da je neočetovsko ravnal s svojo hčerjo; kajti svest si je bil, da je mnogo kriv Olgine bolezni.

Ko je bila prišla sinoči Olga v svojo spalnico, sedla je v naslanjač ter veliko premišljevala in bridko jokala. Hudo ji je bilo pri srci. Rada je imela očeta, a tej želji njegovi, da bi vzela Alfonza za svojega soproga, ne more ugoditi, ako neče biti nesrečna, da, nesrečna za vselej!

In kdo ne bi bil rad srečen?

Naj se ji Alfonz laska in dobriga, kolikor hoče; naj se diči in liči, da bi ji bolj ugajal, kolikor mu je drago; naj ji nosi še tako dragocena darila, da bi se ji prikupil in omilil: njega ne more ljubiti nikdar!

Srcé njen je sicer še prosto, svobodno, na nikogar navezano, vendar nosi v sebi skrivoma podobo mladeniča, katerega že celi dve leti ni videla

bodo ločena skupina v ogerskem narodu. — Lepo je to, šele tedaj bi torej Madjari hoteli dati pravice Rumunom, ko bi se ti popolnoma zlili z Madjari!

Bolgarija in Rusija. Neki berolinski list je izvedel iz Peterburga, da hoče ruska vlada počakati, kako bodo sedaj postopal knez v Bolgariji, ko je odstranjen Stambulov, bodo li dal svojega sina odgojiti v pravoslovju in če ne bodo dalje tiral avstrijske politike. Šele potem se bodo odločila, kaj storiti. Deputaciji se je v Peterburgu povedalo, da morajo Bolgari tudi v dejanji, ne pa le z besedami pokazati, da žele boljih razmer z Rusijo. Zaradi tega je pa na izjavo dunajskih listov ruska vlada tako dementovala, da se prav nič ne ve, misli li priznati kneza Ferdinanda ali ne. — V Bolgariji sta pa Cankov in Karavelov še vedno te misli, da dotedna izjava izraža mnenje ruske vlade, naj se je tudi oporekla. Cankov se je še nedavno izjavil, da poprej ne more biti sprave z Rusijo, da v zmislu berolinske pogodbe volijo kneza, ki pa ne more biti knez Ferdinand, katerega je Stambulov usilil za kneza in kateri je Bolgarijo še bolj oddaljil od Rusije, kakor Stambulov sam.

Obletnica bolgarskega kneza. Pri slavnosti, ki je bila ob letosnjem obletnici, kar je knez z bolgarski prišel na prestol, se je posebno spoznalo, da ni bilo nobenega zastopnika diplomacije. Druga leta so bili vselej ob takih prilikah zastopniki diplomacije. Iz tega se vidi, da tiste vlasti, ki so do sedaj simpatizovale z bolgarskim knezom, mu niso več posebno naklonjene, ker se je jih približevati Rusiji. Seveda prej so ga podpirale, ker je knez pospeševal njih interese.

Kitančeva pogreb v Sredcu je bil jako lep. Sprevd je šel po glavnih ulicah. Pred njim nesli so več kakor 100 vencev. Pri pogrebu bile so politične osebe skoro vseh strank, največ seveda Makedonci. Po mestu se je govorilo, da so Kitančeva, ki je bil načelnik makedonskemu odboru, otrovali Turki. Zdravniška preiskava je pa pokazala, da je umrl za kapjo. Po pogrebu je pa bila demonstracija na grobu Stambulova. Straža je ni mogla prečiti, če tudi se je podvojila.

Ljudstvo in klerikalci.

(Dopis.)

Iz Idrije, dne 9. avgusta.

III.

Iz navedenega govora razvidijo naši klerikalci kratek obseg našega programa. Iz njega lehko zares posnamejo, da je ustanovljeno naše politično društvo pred vsem v prid in blagor naroda, ljudstva in „koruzarja“ ali malega moža, katerega oni pač ljubijo s sladkimi besedami na raznih shodih, pri nabiranju članov za kako „katoliško“ društvo in pri volitvah; ko je pa treba kaj storiti zanj, bodisi zasebno ali javno, v deželnem ali državnem zboru, morajo iti pa drugi za nje po kostanj v ogenj. V besedah se hočejo večkrat predstavljati ljudstvu kot njegovi prijatelji, v dejanju so pa zvesti učenci svojega mojstra Hohenwarta, kateri se je zvezal s pomočjo slovenskih klerikalcev celo z nemškimi judovskimi liberalci, da je odrinil v ozadje tiste, „ki nič nimajo“. In pred vsem ravno tiste, ki nič nimajo, zaničuje sedaj „Slovenčev“ dopisnik s koruzarji. Pričakujemo seveda ničesar druzega ne od ljudij, ki zaničajo in zmerjajo naše ljudstvo s kmetavzariji,

in do katerega čuti posebno nagnjenje. V kratkem pa ga bodo zopet videla; saj pride baš on za oskrbnika. Ali je to mogoče?! Sama sebi komaj veruje.

„Ako primerjam njega z Alfonzom — kolik razloček! In vender... Ne, ne, to se ne sme zgoditi! Da bi se morala udati njemu, za katerega ne čutim ni trohice ljubezni, njemu, katerega mi hoče oče vsliti, zdi se meni nemogoče.“

Ako bi bilo pa vender-le mogoče, kaj potem? Kaj potem... Grozno!

Morebiti se bo pa dal oče preprositi, omehčati? Ne, nič se ne bode dal! Saj mi je zapretil, da bom morala vzeti Alfonza. Morala? Moj Bog! Nikjer rešitve, nikjer upanja?

Dalje ne more več trezno misliti. Slabo ji prihaja, nezuošna vročina ji sili v glavo. Vstane, da bi šla k počitku, a zmanjka ji sveta pod nogami, vse krog nje se suče okrog, ne more več stati po konci — zgrudi se na tla.

Ko se zopet zavé, priplazi se z veliko težavo nazaj do naslonjača, kjer obleži tako do jutra, ko jo je našel oče.

(Dalje prih.)

Čekovnikarji, kakor da bi bili le-ti sami razbojniki, katere treba staviti pred porotnike (v isti zvezi se je vsaj pretilo s porotniki). Naši koruzarji, Čekovnikarji itd. si dobro zapomnijo take surovosti, katere spadajo k večjemu v kake zakotne krčme mej pijance, ne pa... Zapomnijo si te „ljubeznivosti“ tudi zaradi tega, ker padajo take bombe od pristašev stranke, ki se našemu ljudstvu tako sleparski dobrika. Take „prijatelje“ si zapomnijo posebno pri bodočih volitvah, ko bodo obletavali volilce kot čebele lipov cvet in žužljali: volite nas, volite nas! Upamo pa, da imajo volilci dober spomin in prosto voljo, da po zasluženju poplačajo trud, delo in uspehe „svojih“ poslancev. Rekel sem uspehe... Ne, teh mi „radikalci“, delujejoči na korenito preobrazbo vsega sistema, niti ne zahtevamo ne. Zahtevamo pa od svojih poslancev trud in delo. A koliko so se trudili naši poslanci Stegnar, Glogičnik, Lavrenčič? Skoro še ust niso odprili tam, kamor jih je poslal narod, da govorijo za njegove pravice, da se potezajo za njegove potrebe. Zato jih pa menda nikdar ni mej svoje volilce, ker se boje njihove sodbe. O, pridejo pač najbrže sedaj kmalu, ker se bližajo nove volitve. In tedaj jim dajo „koruzarji“ potrebno nagrado! Tedaj napravi tudi politično društvo „Jednakopravnost“ s svojimi člani-koruzarji svojo dolžnost. Do svidenja torej pri Filipih! Inteligentni in pripravljeni ljudje bodo združeni tudi v tem boju, kakor smo združeni sedaj v „koruzarskih“ društih. Narodna inteligencia je pri nas demokratska, ker ima več srca za ljudstvo, nego vi „katoliki“ in talmikrščanski-socijalisti. Inteligencia ne potrebuje toliko naukov, svetov in pomoči, temveč pripravljeno ljudstvo, katero ima manj znanja, je tega potrebno. Inteligenca je zavedna in si zna sama pomagati, zato ustanavlja društvo v prvi vrsti v prid in blagor ljudstva. S tem se ne sramuje skupno sedeti, skupno delovati in je le ponosna, da imenujete tudi njo zato „koruzo“.

V času kislih kumar se „Slovenčev“ dopisnik spominja tudi zelo kisle kumare, katera je našim klerikalcem želodec pokvarila. Dne 8. t. m. je preteklo že tri leta, odkar so užili to kumaro, a še danes jim tiči v želodcu. Ta kumara se imenuje „klerikalni fiasco na pripravljalnem katoliškem shodu v Idriji“. O tem smo svoječasno mnogo pisali in nočemo vsega več pogrevati, kakor je „Slovenec“, imenuje nas „druhal s pijače razgretimi grli“, katera je preprečila katoliški shod. Na to rečemo danes samo sledče: Ako bi dopisnik z bogoslovci vred ne bil hujškal in dražil ljudij; ako bi nas njegovi pristaši ne bili javno na shodu pred vsemi ljudmi zmerjali z „ušivci“ (Lausbuben) in „gobci“; ako bi bili pustili našemu govorniku govoriti o delavcih in bi pri tem ne bil neki ljubljanski gospod skočil pokonci, udaril po mizi in zakričal: „O tem bom govoril jaz!“ — potem, gospoda klerikalna, imeli bi v svoji kroniki jeden fiasco menj. — Basta!

Za prvim dopisnikom oglasil se je še drugi v „Slovencu“ od sobote. Grobostim prvega hotel je dodati drugi še kopico lažij. Razburjenje, katero je prouzročil prvi dopis, nameraval je povečati druge. In res, v ljudstvu kar vre in ni čudo, da kar vzkipi, kadar pridejo v dotiko revni „koruzarji“ z bogatimi „katoličani“.

Tudi temu dopisniku nočemo ostati na dolgu, temveč odgovoriti mu moramo na njegove nelogične stavke, ki obstojijo iz samih vprašanj.

Prvo njegovo vprašanje, zakaj ni bil shod v Idriji na Zemlji, je sicer postransko, vender lokalnega pomena, ker bi dopisnik rad videl v tem nekako skrivno moč. Ta skrivna moč je pa bila — naša previdnost. Če prav smo imeli dovoljenje od prebl. gospoda rudniškega nadsvetnika za zborovanje na Zemlji, smo se vender veselim srcem in lahkimi nogami „ločili od preljubljenega mesta Idrije“, ker: bi utegnilo sl. glavarstvo radi neomejenega prostora shod prepovedati in — ker bi bili na Pristavi v slučaju dežja lahko tudi pod streho zborovali. Vse to bi lahko tudi klerikalci razvideli, ako bi jim shod ne bil tako zmešal glave. Pamet, sluh in vid so jim opešali, kakor je razvidno iz dopisa. Tako je n. pr. dopisnik slišal in čutil, da „navzoče ljudstvo v večini se ni strinjalo z govorom in marsikdo je že drugi dan obžaloval, da se je udeležil shoda.“ Tisti „marsikdo“ je bil gotovo le dopisnik s somišljeniki, ker se mu je na shodu ali valed njega nekoliko žolča zlilo, s katerim je potem napisal „Slovencu“ dopis. Kot tolašilno, hladilno olje so pa na shod „pričakovali tudi gosp. S. Stegnar, ker je (fuit! fuit!) idrijski zastopnik v deželnem zboru. Ali gospoda ni povabilo društvo „Jednakopravnost“, toči dopisnik. To pa ni res, ker vabilo je bilo priobčeno v „Slov. Narodu“ in pričeljeno po idrijskih stenah, zato bi bil lečko prišel tudi gospod S. Stegnar, ker je bil enak javen. No, da pa ni prišel, mi nismo uzrok. Bil je menda previdnejši nego dopisnik. Pardon! Dopisnik je tako previden, vidi namreč daleč v bodočnost — ko postane naše „Delavsko bralno društvo“ politično društvo, in ko ga vlada zaradi tega razpusti. Ne boš, Pálde! Mi dobro vemo, kaj smemo! Zato le s studom vračamo klerikalcem podlo denunciacijo.

Največjo pozornost pa obrača dopisnik na osebo gosp. dra. Ferjančiča. Že vemo, zakaj! On želi, da bi se gosp. poslanec „prav tako potezal tudi za sebi izročene občine“, kakor za druge koruzarje-delavce. Dopisnik pa mora biti zares zelo mlad ali pa ne zasleduje niti naše domače politike, da ni videl in slišal, da je storil gosp. poslanec tudi za svoje volilce vse, karkoli je mogel in kadarkoli je bila priložnost. Da, slep je tudi gosp. dopisnik, ker ni videl nobenega shoda, „ki bi ga sklical v kateri iz onih občin, ki jih zastopa“ g. dr. Ferjančič. Da pa shoda ne bode sklical v Čekovniku, temveč v središču od njega zastopanih občin, to je naravno in to smo povedali našim klerikalcem tačas, ko je imel gosp. dr. Ferjančič shod volilcev v Idriji. Prosimo, naštejte nam pa shode, katere je sklical vaša klerikalna trojica poslancev!

Dopisnik pretresava tudi uspehe poslancev in pravi, da tako predrzen dr. F. vender ni bil, da bi bil trdil, da je celjsko gimnazijo „s tem dosegel, ker je izstopil iz koalicije“. Če pa gosp. poslanec ni bil tako predrzen, smo pa mi, ker trdim, da celjsko gimnazijo je dosegel g. dr. F. s svojimi jugoslovanskimi in mladočenskimi zavezniki, kajti naši klerikalni poslanci s svojimi poljskimi in južovsko-liberalnimi zavezniki bi je nikdar ne bili, ker so judovski liberalci pustili svoje „katoliške“ zaveznike na cedilu. Da pa koalicija ni dosegla tega uspeha, razvidno je tudi iz tega, da se je celjska gimnazija sprejela šele tedaj, ko koalicije že več bilo ni. Sicer pa ponavljamo, kar smo že trdili na tem mestu: bridko se varata tisti, kateri misli, da more kdo vse doseči. Zato ne zahtevamo od svojih klerikalnih poslancev, da naj dosežejo Bog vše kaj, da naj vsaj delujejo in se trudijo, — to smemo od njih po vsej pravici zahtevati. Tudi ne zahtevamo, da mora kdo delovati samo za svoj volilni okraj (to je celo pogubno!), temveč slovenski poslanec zastopa slovenski narod in mora delovati za vse njegove potrebe ne glede na kraj in čas, on se mora potesati n. pr. tudi za koroške Slovence, kateri nimajo nobenega poslanca. In uprav zaradi tega nam ugaja gosp. dr. Ferjančič, ker je on v tem osiru vsaj najboljši in jedini, ki se postavlja na nekako višje stališče. To vedo dobro tudi skoro vse tisti delavci v Idriji, ki prosijo gosp. poslanca pomoči, da doseči najbrže ne bode mogeli vsega, toda deloval bodo odločno in trkal v strajno, a — kdor trka, se mu odpri. To in nič več bi zahtevali tudi od klerikalnih poslancev, a oni še tega za nas ne storijo. Zato je pa kar klasično smešno, ko nam „Slovenčev“ dopisnik popisuje „tiho sicer, toda vztrajno in uspešno delovanje zastopnika pl. Glogičnika.“ Temu, gosp. dopisnik, se pri nas — krave smejejo — amen!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. avgusta.

— (Cesarjev rojstni dan) se bodo praznovati jutri slovensko s slavnostno veliko mašo v stolni cerkvi, katere se udeleže vse civilni dostojanstveniki. Za vojaštvo, kar ga je še ostalo v Ljubljani, bodo ob 9. uri maša na dvorišču nove vojašnice za pešce.

— (Deželnozborske volitve) Dasi se sedaj niti ne ve, kdaj se bodo začele volitve v kranjski deželni zbor, lotili so se naši klerikalci že z vso silo agitacije. Z dežele prihajajo glasovi, da so kaplani že začeli laziti okoli volilcev, jim obetati zlate građe in dolgoletne odpustke, jim groziti s peklom in z večnimi mukami, ako ne prispejo na zastavo

Dalje v prilogi.

klerikalizma. Tudi proti „Slov. Narodu“ in „Rodenljubu“ se je novič začela gonja; najavljene in najmlejše sredstvo, odvračati ljudstvo od teh listov, je grožnja, da bo „ferdaman“ kdor ju le v roke vzame. Svoje prijatelje in somišljenike na deželi prosimo, naj nas o klerikalni agitaciji natančno informujejo. Zlasti naj gledajo, da gospodje kapelani ne bodo prestopili agitaciji po kazenskem zakonu določenih mej; kjer bi se to zgodilo, tam naj se brezobjirno pokliče na pomoč sodišče.

— (Kratek odgovor na kilav napad.) Kakor udarec s pasjim bičem, tako sta idrijska dopisa zadeva „Slovenca“. Koža, trda njegova koža ga skeli da joj in kar je najhuje, pametnega, stvarnega, taka kar bi obveljalo in kaj izdal, ne ve nič odgovoriti; pomagati si mora zopet z navadnim sumničenjem. Slovenčevci pa so to orodje že tako obrabili, da se ljudje za pavšalna sumničenja že davno več ne menijo in verujejo samo pozitivnim navedbam. S takimi „Slovenec“ seveda ne more na dan, ker jih nima. Zanimivo pa je vendar, kar je včeraj pisal. Zadnji „Delavec“ je priobčil oster članek zoper klerikalce. „Slovenec“ je odlomek iz tega članka postavljal v jedno vrsto z odlomkom iz idrijskega dopisa in dostavil to-le: „Gospoda „Narodova“! Zakaj si vrgla ubozega „Delavca“ iz „Narodne tiskarne“ ter ga porinila na Dunaj, kjer se revež bori mej življenjem in smrtjo? Ali je res, da bodeš skesanega grešnika zopet vzprejela pod krilo svoje tiskarne? Ljubljanski socijalni demokrati z velikim veseljem raznašajo to novico po mestu. Mi pa, ako primerjamo pisavo bratcev, katera slišita na ime „Narod“ in „Delavec“ se temu kar nič ne čudimo. Če bi pa vprašali naše kmečko ljudstvo, v katerega imenu hoče govoriti „Narod“ in delavce, katerim se vsiljuje „Delavec“ za zastopnika, kaj misijo o taki pisavi, bi čuli še zanimivejši odgovor: „Ljudje, ki često zadnje živinče zarubijo kmetiču, ki spravljajo tisočake o propalih kmečkih posestev, ki izsesavajo uboge delavce kot delničarji itd. ne stanujejo po farovžih, marveč vse drugod in da bi odvrnili pozornost od sebe, pišejo, če je treba celo v „Narod“ in „Delavcu“. Na ta sila zviti dostavek odgovarjam kratko: Kaj socialisti govoré, nas nič ne briga. „Narodna Tiskarna“ prevzema kakeršna dela hoče, in bi tudi lahko prevzela „Delavca“, ko bi hotela, tem laglje, ker za tem listom stoeča stranka narodu menda ni tako nevarna in škodljiva kakor „Slovenčeva“. Vprašal pa „Narodne Tiskarne“ ni še nihče, hoče li tiskati „Delavca“, torej tudi še ni bilo prilike kaj odgovoriti. Kar se tiče opazke o ljudeh „ki često zadnje živinče zarubijo kmetu, ki spravljajo tisočake o propalih kmečkih posestev“ — vprašamo samo: Ni-li „narodna britev“ v klerikalnem taboru? Končno: kdo izsesava delavce tako, kakor „Katoliška Tiskarna“, kateri smo že pred dvema leti očitali, da nekemu dekletu za jednjasturno delo na dan plačuje na teden 1 gld. 20 kr., torej 20 kr. na dan? „Slovenec“ je takrat to očitanje molče pogoltnil, torej je bilo in je najbrž tudi še danes resnično. In taki ljudje hočejo drugim kaj očitati?

— (Kaj je zopet to?) V dunajskih listih je izšla notica, s katero pozivlje državo na Dunaju bivajočih Bavarscev svoje rojake na nabiranje milodarov „na korist stradajočim Bavarcem v Ljubljani“. V notici se pravi, da se to zgodi na prošnjo v Ljubljani živečih Bavarscev. Odkrito bodi povedano: Nam se to zdi umazan a spekulacija. Če so postali „v Ljubljani stradajoči Bavari“ — če jih je sploh kaj tu — pomoči potrebni, jo dobe pri dež. vladu, katera ima v to svrhu na razpolaganje še lepe svote, ali pa pri mestnem magistratu, ni jim pa treba iskati je drugod. Naj se naše besede ne tolmačijo krivo. Nam je vse jedno, koliko dajo Bavari za svoje rojake v Ljubljani, protestujemo pa proti temu, da bi špekulantje izkorščali občno nesrečo in obujali po svetu mnenje, da stradajoči Bavar v Ljubljani ne dobi podpore. Proti takemu kompromitiranju našega mesta protestujemo in želimo, da bi nas poklicani krogi podpirali.

— (Nekaj opomenj o izvestju ljubljanske realke.) Govoreč o izvestju kranjske gimnazije smo navedli doslovno, kar veleva ministerska naredba o jeziku, v katerem je izdajati letna poročila srednjih šol. Na ljubljanski realki je — žal — učni jezik nemščina in le slovenščina in v prvih dveh razredih veronauk se poučujeta v slovenskem jeziku. Okolnosti so pa take, da bi se dalo govoriti o tem, ne kaže li izdajati izvestij v obeh jezikih. Jasna pa je naša pravica, zahtevati, naj je vsaj naznanilo o vzprejemu dijakov objavljeno tudi v slovenskem je-

ziku. Rečena ministerska naredba dopušča izrečno, da se to naznanilo priobdi v vseh deželnih jezikih. Polovica dijakov na realki je slovenske narodnosti, in če že misli vodstvo, da teh dijakov roditeljem in varuhom ni treba vedeti, kako je zavod urejen itd., vsaj to naj jim pove, kdaj morajo dijaki v šolo, kaj je s šolnino itd. V očigled taki provokaciji nam silijo v pero trpke besede, a danes jih ne bomo zapisali, potrebno pa je, da se vprašanje o jeziku srednješolskih izvestij sproži pri razpravi o proračunu naučnega ministerstva v prihodnjem zasedanju drž. zborna.

— (Izletana narodopisno razstavo v Prago) bilo bi želeti, da se mnogočtevilno udeleže zlasti inteligentnejši slovenski kmetovalci. Preskrbljeno je namreč, da se oni, ki se zanimajo za dobro gospodarjenje, popeljejo v občino Nova vas v přibramskem okraju. Ta občina, kateri načeljuje deželni poslanec Hodys, je v vsakem oziru izgledna. Hiše v njej so vzorno čiste. Žganja tam ne pije nikdo; zato pa tudi prepira in tožbe v njej ni bilo že nad trideset let. Zemlja, dasi leži vas v nerodovitni gorski okolici, je vendar tako dobro obdelana, da ne daje le zadostno vsakdanjega kruha, temveč celo izdaten prebitek. — Odboru poroča se, da se prebivalci te uzorne občine prav iz srca vesele obiska slovenskih svojih bratov in da se pripravljajo sprejeti jih s pravo slovansko gostoljubnostjo. Ker nam mora Slovencem biti zlasti do tega, da napredujemo v gospodarstvu, veselilo bi nas prav iz srca, ko bi izlet v Prago tudi v tem oziru obrodil dobrega sadu.

— (Iz intendantne pisarne „Dramatičnega društva“.) Ker je treba zaradi izstopa nekaterih članov operni zbor z novimi močmi populisti, vabi intendance slovenskega gledališča vse one gospice in gospode, kateri imajo sposobnost za petje in žele pristopiti v bodoči sezoni opernemu zboru, naj se zglasijo pri društvenem kapelniku g. Beničku, ki posluje vsak dan od 1/2. ure do treh poludne v društvenih prostorih na Turjaškem trgu. One pevke in pevce, kateri si bodo z marljivim obiskovanjem pevskih vaj pridobili nekoliko repertoira, engaževal bodo društveni odbor z običajno gažo že takoj s početkom sezone.

— (Iz deželnega šolskega sveta.) Nadučitelj v Begunjah Josip Turk je imenovan nadučiteljem na štirirazrednici v Dolenjem Logatcu, nadučitelj v Radečah Martin Humek nadučiteljem na dvorazrednici v Bohinjski Bistrici, učitelju Francu Galetu v Ščiki pa se je podelilo II. učiteljsko mesto na isti šoli. Učiteljici Frančiški Wruss pri Devici Mariji v Polji se je podelilo III. učiteljsko mesto na ljudski šoli v Ščiki, učiteljici v Senožečah Ivanki Furlan II. učiteljsko mesto na dvozredni dekliški šoli v Tržiču, učiteljem-voditeljem na jednorazrednici v Banjiloki pa je imenovan pomogni učitelj v Hrušici Tomaž Jelenec. Učiteljica Ivana Tominc na Vrhniku je stopila v pokoj.

— (Vojaške vesti.) Danes sta se odpeljala štab in dve kompaniji 3. in 4. batalijona 4. brambovskega polka z opoludanskim poštnim vlakom v Celovec, pozneje pa s posebnim vojaškim vlakom ostalih 6 kompanij s konji in prtljago. Batalijona ostaneta pri vajah do dne 12. septembra.

— (Mestna šola na karolinski zemlji.) Piše se nam z ozirom na našo včerajšnjo notico: Res je, da je stavba že zdavnata pod streho, vendar pa ne bodo letos dodelana, dasi bi bila lahko. Uzrok temu je, da se še sedaj niso oddala mizarška dela za to šolsko poslopje. Vsled tega se sedaj delo ne more nadaljevati, ker ni oken, vrat itd. Ko se dovrši še nekaj malenkosti, ustavilo se bo delo popolnoma in stavba bodo stala čez zimo in morebiti še dlje — neizgotovljena. V interesu dobre stvari bi bilo pač želeti, da se oddaja mizarških del ne zavlačuje. Otroci se bodo morali vsled tega ponuditi še nadalje v slabih, neprimernih, iz nekdanjega skladnišča narejenih sobi, mesto v lepem novem poslopji; mesto bodo moralo draga najemnino za šolo in učiteljevo stanovanje plačevati, tam pa ima že na pol dodelano lastno šolo. Vrhu tega bodo moralo najbrž še stavbinskemu podjetniku veliko več plačati, kakor bi bilo sicer treba. Podjetnik ima namreč z mestno občino pogodbo, vsled katere bi moral dovršiti stavbo do 1. oktobra. Ker ga pa mesto samo zadržuje, da ne more z delom naprej, nima pogodba veljave in čuje se, da mož od 1. oktobra naprej in prihodnje leto ne bodo delal za iste cene, katere je določil še lansko leto, pač pa za cene, katere so sedaj po potresu v navadi. Da bodo razlike precejšnja, je umeyno.

— (Ubegel prisiljenec.) Od oddelka prisiljenec tukajšnje delavnice, ki pomagajo pri zgradbi nove bolnice, je pobegnil 34letni Janez Schmieder iz Filliacha na Tirolskem. — Druzega prisiljenca, ki je nedavno pobegnil, so zasačili redarji še v mestnem ozemlju.

— (Ljudsko gibanje) V drugem četrletju tekočega leta se je sklenilo v ljubljanskem mestu 66 zakenov; otrok je bilo rojenih 216, umrlo je pa 295 osob, mej njimi 86 tujcev. Po starosti je bilo mej umrlimi 45 otrok po 1 mesec starih in 53 starčkov nad 70 let.

— (Vpis prokure.) Pri dež. kot trgovinskem sodišču v Ljubljani se je vpisala v register za posamične firme pri firmi „Josef Kordin“ po lastniku firme Josefu Kordinu trgovcu v Ljubljani njegovi soprogi Viljelmini Kordin podeljena prokura.

— (Pitlišče za prasce,) katero je ustanovil g. Elilja Predović na svojem posestvu v Udmatu, ima kakih 500 prascev domačega in hrvatskega plemena. Posebno za gospodarje, ki se pečajo z rejo prascev, je zanimivo, da si ogledajo to uzorno napravo in jo skušajo posnemati.

— (Veselice v proslavo cesarjevega rojstnega dneva) priredejutri v raznih krajih slovenska društva z dnevu primernim vsporedom.

— (Cesarška slavnost na Bledu) utegne biti letos posebno impozantna, ker bodo cesarjev rojstveni dan v nedeljo in je torej tudi širšim krogom udeležba mogoča. Ob 9. uri zjutraj bodo slovenska maša na otoku; ob 1/2. uri slavnostni banket v Lujizinih toplicah; ob 8. uri razsvetljenje jezera in korso po jezeru, pri katerem sodelujeta topliški orkester in pevsko društvo. Čolni se odpeljejo od topliškega parka. Ob 10. uri zvečer se prične slavnostni ples v Mallnerjevem hotelu.

— (Najvišje darilo.) Nj. vel. cesar je podaril iz zasobne blagajnice 200 gld. kot prispevek za zgradbo dijaške kuhične v Novem mestu.

— (Mesto Metlika) bo dné 18. t. m. rojstni dan cesarja slovesno praznovalo. Zjutraj ob 8. uri bo slovenska sv. maša, pri kateri bo pel metliški pevski zbor. Ob 1. uri popoludne pa bodo banket v gostilnici g. Markota Pezdirc.

— (Iz Metlike) se nam piše: V pondeljek, dné 12. t. m. so se vrstile volitve v mestni zastop. Voljeni so bili: v III. razredu gg. meščanje: Ferd. Salloker, Ant. Prosenik, Leop. Fleischmann, Fr. Jutraž, Ant. Trček in Ant. Rajmer. — V II. razredu gg. meščanje: Fran Guštin sen., Karl Govanec, Fr. Furlan, Jan. Kapelle, Marko Pezdirc in Josip Hrehorič. V I. razredu pa gg.: sodnik Albin Smola, kontrolor Dominik Dereani, notar Fr. Stajer, okr. zdravnik dr. Peter Košenina, veleposestnik Dako Makar in trgovec Em. Fux jun.

— (Strela) je ubila minoli pondeljek zvečer v hlevu g. Goliaša v Lescah (gostilna pri Triglavu) kobilu g. Pekovca iz Bohinja. Mej nevihto je tresilo blizu vrat in je strela šla potem v hlev, kjer je bilo več konj. Drugi konji niso bili poškodovani. Hlapec je malo poprej šel iz hleva. Škoda, ki jo trpi Pekovec, znaša 300 gld.

— (Vodovod v Zagorji) Te dni so se pod nadzorstvom g. inžennerja Kovača dokončala pripravljala dela za napravo vodovoda v Zagorji ob Savi.

— (Za trgovce in obrtnike.) Finančno ministerstvo je sporazumno z dotednimi ministerstvi naznanilo podrejanim oblastvom, da se navadni zamaški na steklenicah z opojnimi pijačami, ako je na staničolovi kapici vtisnen samo dvoglavni orel brez imena firme, nikakor ne smejo smatrati kot postavni v smislu zakona iz l. 1881, ker na takih zamaških ni nobenega individualnega znaka podjetnikovega. Tudi obrtni zakon ne dopušča posluževati se cesarskega orla, ki velja kot odlikovanje, katero se pridobi le potom posebne podelitev in se sme le v takem slučaju rabiti na deski ali v pečatu.

— (Novo bralno društvo) se je ustanovilo v Podvincih pri Ptaju. Ustanovna veselica bodo v nedeljo dné 25. avgusta popoludne ob 4. uri v prostorih g. Janeza Brusa.

— (Nova brzjavna postaja) se je odpela v Oplotnici pri Konjicah na spodnjem Štajerskem.

— (Na celovški gimnaziji) je bilo — kakor poroča „Mir“ — v minulem šolskem letu poleg 346 Nemcev samo 67 Slovencev. To razmerje ni nikakor primereno dejanskemu številu prebivalcev in je mej Nemci gotovo marsikateri, kateremu je zibelka tekla v slovenskem kraju in katerega je moliti nančila slovenska mati.

— (Slovenska gostilna je na prodaj) v dobrem kraju blizu Celovca. Kupec ne potrebuje dosti gotovega denarja; proda se pa le slovenskemu narodnemu možu. Več se izvē pri uredništvu „Mira“ v Celovcu.

— (O goriškem dež. glavarju grofu Francu Coroniniju) tem „pravičnem“, „nepričrastnem“, „idealnem“ možu čitamo v „Soči“ te-le preznačilne vrste: „Nekaki zastopniki furlanskih mest in naše Gorice so se poslovili v soboto od bivšega drž. poslanca grofa Fr. Coroninija Dr. Venuti je govoril

v imenu deputacije. Kar je ta človek spravil čez svoja drzna usta, presega že vse meje! V kolikor je prav zvito zafrkoval Njegovo Prevzetenost, nam nič mari ni; aki si g. C. pusti metati v brk take žaljive fraze, je to povsem njegova reč, a mi ga ne zavidamo za take „prijatelje“. Druga je s trditvijo, katero je Venuti izrekel Coroninju v obraz, „da je namreč odstopil zategadelj, ker so začeli Slovenci ostudni boj na vsej črti proti — laški narodnosti“. Človek bi mislil, da Coronini zavrne tako, za slovenski narod vseskozi žaljivo tolmačenje njegovega odstopa, ali nič tega. Da, prišlo je še hujše! „Corriere“ od torka pripoveduje, kako zelo je bil Coronini ginjen, kako je prosil, naj gospodje doma razglasijo njegovo srčno zahvalo in kako živo je obžaloval narodnostne prepire in pretiranost one stranke, katera v državnem zboru napada vse, kar koli diši po italijanskemu. In izrekel je željo, da bi bilo teh napadov konec. In dostavil je še žalostno: Bojim se, da bom že zelo star, ko se to zgodi. Svojim očem nismo verjeli, ko smo čitali te besede in to v času, ko je naše ljudstvo na vzpodbudo iz Gorice — kakor so nam sporočili iz Bolca in iz Kanala — sprejelo in častilo grofa F. C. kakor kakega kralja! Danes še ne moremo verjeti, da je tako govoril, kajti „Corrierova“ poročila so silno nezanesljiva. — Izjavljamo pa — in čuj to ti dobro slovensko ljudstvo! — ako je takó govoril, tedaj ne zaslubi ni najmanjše časti od strani slovenskega ljudstva, pač pa preziranje in še nekaj čez! — Ako se pojasni ta zelo neprijetni dogodek — v kar pa nimamo skoro nikakega upanja! — tedaj bomo drugače govorili. Do tje pa svetujemo svojim rojakom, naj vendar ne priejajo takih sprejemov, ki dokažejo našo politično revčino in dajejo svetom spričalo najžalostnejšega petolizta vsega, kar je tuje.“

— (Poboljšal se je!) Prijatelj našega lista nam piše: Opravki so me minoli teden pripeljali v Kal na Goriškem. Topiči so pokali in mladina je veselo rajala. Prav dobro sem se zabaval, a najbolj me je veselilo, ko sem videl župnika P. iz S., starega znanca še iz katoliškega shoda v Ljubljani in volilskega shoda poslanca grofa Alfreda Coroninija in dr. Gr-gorčiča v Bolcu. Župnik P. je takrat pokazal, da je zagrizen pristaš Mahničev, fanatik „najhujše sorte“. Kako veselo sem bil presenečen, ko sem ga videl v Kalu — povsem drugačnega. Nekdanja svoja načela je menda vse vrgel mej starošaro, zakaj videl sem ga, ko je, sedeč mej našimi vrlimi fanti, „naprej pel“. In pomislite, kaj je pel: „Ko sem še majhna b'la . . .“; „Al' me boš kaj rada mela . . .“ torej „kvantarske“, kakor se je svoj čas v „Slovencu“ izrazil neki kranjski „gospod“. Nekateri navzočniki so se sicer veselemu gospodu posmehovali, jaz pa sem mu krepko ploskal in Vam to poročam, da bo Mahnič vedel, da našega Korleta ne sme več mej svoje pristaše štetiti.

— (Delavsko podporno društvo v Trstu) bode praznovalo dné 18. t. m. obletnico blagoslovjenja društvene zastave v lepo okičenem vrtu „Mondo Nuovo“ z veliko veselico, katera začne ob 1/7. uru zvečer in traja do polnoči. Pri veselici sodelujejo: „Slov. pevsko društvo“ in godba. Vstopina za osebo 20 novč. (Nad 10 let stari otroci plačajo 10 novč. vstopnine).

— (Imenovanje.) Poštni oficijal Vekoslav Vaupotič je imenovan poštnim kontrolorjem IX. čin. red. na Dunaju.

— (Odlikovanje.) Cesar je našemu rojaku, c. in kr. konzulatskemu oficijalu Mihaelu Kralju v Atenah dovolil, da sme nositi podeljeni mu viteški križec grškega Izveličarjevega reda.

— (Razpisani službi.) Na jednorazredni ljudski šoli v Velikih Poljanah mesto učitelja in voditele z dohodki IV. plač. razreda, postavno funkcijsko priklado, užitkom šolskega vrta, stanovanjem in brezplačno kurjavo. Prošnje do dne 31. avgusta okr. šolskemu svetu v Kočevju. — Mesto poštnega odpravitelja pri novo ustanovljeni pošti Zagradec-Fužine v novomeškem okraju. Letna plača 150 gld., uradni pavšale 40 gld. in pavšale 250 gld. za sla, ki hodi vsak dan v Žužemperk. Jamščine je 200 gld. položiti. Prošnje v treh tednih poštnemu in brzjavnemu ravnateljstvu v Trstu.

* (Rodbina duhovnikov.) Te dni je v Protivancu na Moravskem imel novo mašo P. Ignacij Kolišek, pri kateri so mlademu duhovniku asistirali trije stareji bratje-duhovniki, dva mlajša brata, ki sta še bogoslovca, sta pa stregla. Štirje bratje so torej duhovniki, dva pa sta v bogoslovji. Mati še živi, oče pa je umrl pred 12 leti.

* (Trpinčenje vojakov.) V Levovu je bil obsojen narodnik 30. pešpolka na 6 let težke ječe zaradi trpinčenja vojakov. Ravnal je tako brutalno z nekim vojakom, da je le-ta umrl.

* (Ubegli bankir Bingen ujet.) Poročali smo že o bankeroti genoveške banke bratov Bingena. Škodo, katero sta provzročila ta dva sleparja, znaša več ko 10 milijonov. Brata Bingena sta pobegnila, siboj pa ponesla, kar sta mogla pograbititi. Gustava Bingena je policija ujela te dni v Rotterdammu, baš ko je hotel odruniti v Ameriko. Predno je prišel v Rotterdam, se je potikal po Hamburgu in Bremenu, pa se ni mogel ukrcati. Ko so ga prijeli, se je hotel zastrupiti. Našli so pri njem blizu 1 milijon denarjev. Drugega begunci, Alfreda Bingena, ki ima pri sebi tri milijone frankov, še ni bilo dobiti, pač pa so ga videli ljudje v Atenah.

* (Čevljar s perotnicami.) Debrecinskega čevljarja Gomdakoša ni nobena stvar na svetu tako jezila, kakor da nima — perotnic. Hotel je po zraku leteti in ker mu mati narava ni dala, kar je za to potrebno, si je to sam napravil. Z velikim trudom si je napravil iz gosjih peres dvoje velikanskih perotnic. Pričvrstil si jih je, razpel velik dežnik in se odpravil na izlet — po zraku. Na strehi svoje hiše je razpel dežnik in zletel — a naravnost na tla in sicer s tako silo, da se je smrtnonevorno pobil.

Slovenci in Slovenke! ne zábite družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so zadnji teden poslali: Pivska podružnica s sedežem v Št. Petru 24 gld. 31 kr.; g. Ferdo Špiral v Št. Petru nabrek 3 gld. pod gesmom: Bog i narod!; ženska podružnica v Ormožu 2 gld. 72 kr.; č. g. Matevž Preželj, župnik v Malčah, 5 gld.; č. g. Ivan Tomažič, mestni župnik v Škofji Loki, 10 gld.; moška podružnica pri sv. Jurju ob južni železnici 21 gld. 56 kr.; podružnica za Bled in okolico 55 gld. 24 kr.; trnovska-bistriška podružnica 35 gld. udne in 25 gld. 10 kr., nabranih na podružničnem občnem zboru za velikovško solo. — Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Uredništvo našega lista je poslal:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Anton Zock v Ljubljani 4 krone, nabrane za velikovško solo povodom praznovanja godu gospe Marije Kager v Ilirske Bistrici. — Živeli rođljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Knjizevnost.

— Mittheilungen des Musealvereines für Kranj. Došel nam je drugi snopč nemških publikacij kranjskega muzejskega društva. Na prvem mestu čitamo časnu primerno in tudi za nestrokovnjake zanimivo razpravo prof. Ferd. Seidla „Beziehungen zwischen Erdbeben und atmosphärischen Bewegungen“, potem nadaljevanje na podlagi doslej neznanih arhivaliških najdeb spisane korenite studije iz peresa našega neumornega zgodovinarja prof. S. Rutarja „Schloss und Herrschaft Luegg“. Takih monografij, kakor je ta, bi želeli imeti tudi o drugih gradovih na Slovenskem. Jako mnogo zgodovinskega gradiva podaja tudi razprava „Aus dem Tagebuche eines krainischen Edelmannes“, katero je spisal prof. A. Kasprek. Končno prinaša sešitek še nekatere ocene in naznani zgodovinskih spisov. Pisatelji teh lepih razprav so vsi Slovenci, njihova dela bi bila na čast tudi slovenski književnosti, a ker so pisana v nemškem jeziku, se bodo ž njimi ponašali Nemci in sklicuje se nanja pripovedovali, kako vrli nemški zgodovinarji in prirodoslovcji žive mej Slovenci. A kako da ti narodni može nemški pišejo? Prisiljeni so k tej žrtvi, ker bi sicer muzejsko društvo izgubilo neke subvenции, katerih še ne more pogrešati. Če hočemo, da muzejsko društvo obstoji, se morajo slovenski učenjaki žrtvovati ter vzdrževati fikcijo, da kranjski Nemci na kujiževnem polju kaj delajo! Bódi; a slobodno nam bodi povedati, da se nam zdi to postopanje prav tako, kakor če denaren mogotec koga prisili, da glasuje pri volitvah za največjega svojega nasprotnika.

— „Dom in Svet“ ima v št. 16. to-le vsebinsko: V. Bučar: A. S. Puškin; A. Hribar: Ubogi pevec; A. Hribar: Našim Amerikancem; A. Medved: Kacijanar; P. Pajkova: Spomini tete Klare; Podgoričan: Pred petdesetimi leti; Gojko: Nevesta; Gojko: Vinski brat; A. Fekonja: Celje in okolica; I. Benkovič: Slovenski koledarji in koledarniki; F. L.: Izprehod na Notranjsko; Književnost; Razne stvari. Slike: Msgr. Primož Dochi, opat v Albaniji; Skupina Laakoonova; Kurberg na Štajerskem; Košana na Notranjskem; Ljubljana po potresu; Zabava na podstršju.

— Vjenčič zabavnih i nabožno čudorednih pripovjedaka, savio Adar Ljubimir. To je naslov drobni a toplega priporočila vredni knjižici, namenjeni priprostemu ljudstvu, katero je izdal založno društvo „Pučka knjiga“ v Zadru.

Brzojavke.

Most 17. avgusta. Uradna cenitev vsled pogreza na nastale škode je že končana. Vsa škoda se je cenila na 2,033.130 gld., in sicer se je 31 povsem podprtih hiš cenilo na 981.958 gld., škoda na poškodovanih 35 hišah pa na 670.084 gld.

Beligrad 17. avgusta. Vlak, s katerim se je kralj Aleksander odpeljal v inozemstvo, se je zamudil za več ur. Oficijelno se sicer zatrjuje, da se je lokomotiva pohabila, a mej ljudmi se razširajo vse druge vznemirajoče vesti. Kralj odpotuje, da se snide na nevtralnem mestu z izbrano mu nevesto.

Rim 17. avgusta. V Ankoni je včeraj lovila policija neke znane anarhiste radi razširjanja Caseria proslavljajočih tiskovin. V tem je pred francoskim konzulatom razpočila velika bomba, ki je prouzročila precej materijalne škode.

Bruselj 17. avgusta. Poslanska zbornica je z veliko večino vzprejela novi ljudskošolski zakon v celoti. Razburjenost med ljudstvom je velikanska. Orožniki in vojski so konsignirani. Vlada se boji, da se jutri primerijo krvavi izgredi.

London 17. avgusta. Policija je konfiskovala v neštevilnih izvodih razširjeno tiskovino, v kateri se napoveduje, da bodo anarhisti tekom zasedanja razstrelili poslansko zbornico.

Poziv!

Z ozirom na §§. 5 in 12 pravil „Slovenskega pevskega društva v Ptui“ obrača se udano podpisani odbor do vseh gg. zunanjih odbornikov, posverjenikov in vseh čestitih društvenikov — gospodov in dam — naj blagovolijo primerne pesmi — moške, ženske in mešane zbole — za prihodnji veliki pevski zbor, ki se bo vršil 1896. 1. v Brežicah, najdalje do 31. oktobra 1895. I. podpisanimu odboru pismeno nasvetovati.

Odbor „Slovenskega pevskega društva v Ptui“

dné 10. avgusta 1895.

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domačega zdravila, katero se dá tako mnogostransko porabiti, nego „Moll-ovo francosko žganje in sol“, ki je takisto bolesti utrušočje, aki se nameže z njim, kadar koga trga, zakaj to zdravilo uplya na mišice in žive kreplino in jo zatorej dobro, da se priliva kopelim. Steklonica 90 kr. Po poštem povzetji posilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, DUNAJ, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom.

6 (4-11)

Najslastnejša peneča pijača!

Radenska kiselica

osvežujoča pijača prve vrste. Se odlikuje po bogatem naravnem musiranju. Pospešuje prebavo. Zabranjuje tvorbo kisline v želodcu in posledično bolezni, ki iz te nastanejo.

Obširni spis brezplačno na vseh prodajnih mestih ali pa direktno od zdravilišča v kopalnišči Raden, Štajersko.

Zaloga v Ljubljani pri Ivanu Liningerju in Michaelu Kastnerju.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne države: Nace Janza Lipoharja zemljišče v Cerniku, cenjeno 200 gld., dné 21. avgusta in 25. septembra v Mokronogu.

Ivana Nemaniča posestvo v Gabrovcu, cenjeno 154 gld., dné 22. avgusta in 26. septembra v Metliki.

Andreja Fliseka posestvo v Zavrhah, (v drugič) dné 23. avgusta v Litiji.

Antona Jereta posestvo v Praprečah, cenjeno 1140 gld., dné 23. avgusta in 24. septembra v Litiji.

Martina Mohoriča posestvo v Drasicah, cenjeno 1855 gld., dné 23. avgusta in 25. septembra v Metliki.

Umrit so v Ljubljani:

16. avgusta: Jovana Verhovc, delavka, 33 let, Florianske ulice št. 28.

V deželnih bolnicah:

14. avgusta: Ivan Primožič, gostič, 60 let.

V hiralnici:

16. avgusta: Meta Požru, gostija, 72 let.

Meteorološko poročilo.

Avgust	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
16.	9. zvečer	738.1	13 6° C	sr. svzh.	skoro jas.	
17.	7. zjutraj	738.9	9 8° C	sr. svzh.	meglaj	1.1
"	2. popol.	738.6	20 4° C	sr. vzhod	del. jasno	

Srednja včerajšča temperatura 13.3°, za 5.5° pod normalom.

Dunajska borza

dné 17. avgusta 1895.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 95 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 35 "
Avtrijska zlata renta	123 " 15 "
Avtrijska krona renta 4%	101 " 40 "
O	

Trgovski pomočnik

izurjen prodajalec in z dobrimi spričevali — ter
učenec (1021—5)
iz boljše rodbine, ki je vsaj jeden ali dva razreda
srednje šole dovršil, **vzprejmata se v speče-**
rijsko prodajalnico v Ljubljani.
Kje? pove upravnštvo „Slov. Naroda“.

Oljni ekstrakt za uho

od c. in kr. sekund. zdravnika **dr. Šipek-a.** Ta ekstrakt priporočajo zaradi sigurnega uspeha že več let **avtoritete**, ker odpravi vsako prirojeno **gluhost**, uklanja takoj **slab posluh**, **učesni tok** in vsako **učesno bolezni**; dobiva se proti dopošiljavki **gld. 1.70** v vsej Avstro-Ogarski po pošti iz lekarn: glavna zaloge v lekarni „pri sv. Duhu“ g. Ede pl. Tomaya, v lekarni g. Ant. Kögla in v mestni lekarni **Zagrebu**; nadalje pri Zanetičju v **Trstu**; Jožefu Christofoletti-ju v **Gorici**; na **Dunaju**: pri c. in kr. vojni poljski lekarni F. Pleban-a na Stefanovem trgu št. 8 — Pristno blago se dobiva samo v steklenicah z utisnjenim napisom: **c. in kr. sekund. zdravnik dr. Šipek na Dunaju.** (1412—21)

Vozni listki v Sev. Ameriko

(199—26) pri
nizozemsko-ameriški
parobrodni družbi.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7. **DUNAJ.**
Vsak dan odprava z Dunaja.
Pojasnila zastonji.

Krojač za civilne obleke in raznovrstne uradniške uniforme.

F. Cassermann (298—24)
v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4
Solidne cene.
se priporoča slav. občinstvu za izdelovanje **civilnih oblek** po najnovejši fazoni in najpovoljnjejših cenah. Angleško, francosko in tuzemsko robo ima na skladnišču. — Gg. uradnikom se priporoča za izdelovanje **vsakovrstnih uniform** ter preskrbuje vse zraven spadajoče predmete, kakor sablje, meče, klobuke za parado itd.
Poverjeni začetalec c. kr. uniformske blagajnice drž. železnic uradnikov.

Št. 25.487.

Razglas.

Podpisani magistrat proda na lici mesta

okna, vternice in vrata
podprtih Štubenbergovih hiš št. 11 in 13 v Gradišči.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

13. dan avgusta 1895.

Naznanilo o preselitvi.

Javjam spoštovanemu p. n. občinstvu, da sem se s svojo

mehanično strojno pletilnico v Židovske ulice štev. 8 (1010—3)

Priporočujem se za mnogobrojno obiskovanje z telespoštovanjem

Ana Haring.

Najboljše vrste piva

v sodih in steklenicah

iz (290—23)

zdrženih pivovarn Schreiner v Gradcu

in Hold v Puntigamu

priporoča po tovarniških cenah

zaloga piva

prve graške delniške pivovarne

M. Zoppitsch

v Koledvorskih ulicah št. 24 v Ljubljani.

Na pismene poizvedbe odgovarja se nemudoma in frankovano.

Od leta 1868. se Bergerjevo medicinsko kotranovo milo

ki je izkušeno na klinikah in od mnogih praktičnih zdravnikov, ne le v Avstro-Ogerski, nego tudi v Nemčiji, Rusiji, balkanskih državah, Švici itd. proti **poltnim bolezni**, zlasti proti

vsake vrste sruščajem

uporablja z najboljšim uspehom. Učinek Bergerjevega kotranovega mila kot higijeničnega sredstva za odstranjevanje Juskinic na glavi in v bradi, za čiščenje in desinfekcijo polti je takisto splošno priznan. **Bergerjevo kotranovo milo** ima v sebi 40 odstotkov lesnega kotrana in se razlikuje bistveno od vseh drugih kotranovih mil, ki se nahajajo v trgovini. Da se pride **slepjaljam** v okom, zahtevlj izrecno **Bergerjevo kotranovo milo**, in pasi na zraven natisnjeno varstveno znakovo. Pri **neodravljivih poltnih bolezni** se na mesto kotranovega mila z uspehom uporablja.

Bergerjevo med. kotranovo žvepleno milo.

Kot **blažje kotranovo milo** za odpravljanje

nesnage s polti,

proti sruščajem na polti in glavi pri otrocih, kakor tudi kot nenadkrijljivo kosmetično **milko za umivanje in kopanje za vsakdanje rabe služi**

Bergerjevo glicerinovo-kotranovo milo, v katerem je 35 odst. glicerina in ki je fino parfumovano. Cena komadu **vsake vrste z navedilom o uporabi 35 kr.**

Od drugih Bergerjevih medicinsko-kosmetičnih mil zaslužijo, da na njih posebno opozarjam: **Benzoe-milo** za fino polt; **korboško milo** za pršite; **karboško milo** za uglajenje polti pri pikah vsled koz in kot razkujujoča mila: **Bergerjevo amrekovo-uglasto milo** za umivanje in toletto, **Bergerjevo milo za nezno otročje dobo** (25 kr.); **ichtyotovo milo** proti rudečici obraza; **milo za pege** v obrazu jako učinkujoče; **taulinsko milo** za potne noge in proti izpadanju las; **zobno milo**, najboljše sredstvo za čiščenje zob. Gledé vseh drugih Bergerjevih mil se najde vse potrebno v brošurici. Zahtevajte vedno **Bergerjeva mila**, ker je mnogo ničvrednih imitacij. (320—10)

Prodaja se v Ljubljani v lekarnah gg. V. Mayr, G. Piccoli, J. Svoboda in U. pl. Trnkóczy-ja, dalje skoro v vseh lekarnah na Kranjskem.

Hiša

(1049—2)
z jednim nadstropjem, 16 m. dolga in 10 m. široka, z vrtom, zemljiščem v obsegu okoli 11.000 kvadratnih metrov, blizu kolodvora v Rudolfovem, v kateri je sedaj gostilna, ki je tako pripravna za restavracijo, se pod ugodnimi pogoji takoj proda. Več pové upravnštvo „Slov. Naroda“.

PHÖNIX-POMADA

na razstavi za zdravje in vredavanje bolnikov v Stuttgartu 1890 odlikovana z nagrado, je po zdravniškem izreku in mnogih zahvalnih pismih, katerih število gre v tisoče, priznana kot jedino, zares resno in neškodljivo sredstvo, s katerim se doseže tako pri gospoh kakor pri gospodi lepa in bujna rast lasij in se prepreči, da ne ispadajo in da se ne dela meji njimi prhot; mladi gospodje dobé po njej rabi močne brke. Za uspeh in za neškodljivost se garantuje.

Lonček 80 kr., če se pošije po pošti ali proti povzetju 90 kr. **K. Hoppe, Wien, XIV., Hutteldorfstrasse 81.** (356—20)

Jakob Štrukelj v Trstu

via Caserma št. 16, vhod piazza della Caserma (nasproti veliki vojašnici)

prodaja po neverjetno nizkih cenah vsakovrstna augščka

kolesa (bicikle).

Zastopstvo koles „Adler“ iz tovarne H. Kleyer v Frankobrodu in „Viktoria Cykle Works“ Wolverhampton, Angleško.

Kolesa „Adler“ so svetovnoznamena in se rabijo v nemški vojski. — Jamči se za vsako kolo 12 mesecev; kdor ne načini voziti, nauči se brezplačno. — Pošilja se na deželo in na vse kraje. — Cenike pošilja se poštne prosto. (728—26)

Fr. Čuden, Ljubljana, Mestni trg.

Jedino zastopstvo za Kranjsko svetovnoznamene

tovarne za bicikle Ivan Puch in drugovi v Gradci kakor tudi

orožne tovarne za bicikle Steyer

in več drugih znanih tovarn. — V zalogi se dobivajo tudi vse pritiskline za kolesa, kakor: svetilke, zvonci, sedeža, zračne se-alke itd. itd. vse po majnijih cenah. (712—16)

Ceniki na razpolaganje.

CHINA SERRAVALLO z železom

od zdravniških avtoritet, kakor dvorni svetovalec prof. dr. Braun, dvorni svetovalec prof. dr. Drasche, dvorni svetovalec profesor dr. baron Kraft-Ebing, prof. dr. Monti, prof. dr. Monti; profesor dr. vitez Mosetig-Moorhof, prof. dr. Neusser, prof. dr. Schauta, prof. dr. Weinlechner, najbolje priporočevan itd.

Neobhodno potreben za slabotne in rekonvalescente.

Vzbuja slast do jedij, krepi živce in zboljša kri.

Srebrne svetinje:

XI. medicinski kongres Rim 1894.

IV. kongres za farmacijo in kemijo Neapelj 1894.

Zlate svetinje:

Razstave Benetke 1894, Kiel 1894, Amsterdam 1894, Berlin 1895.

Čez 300 zdravniških izrekov.

To izborni lekovito sredstvo je zlasti pri otrocih in ženskih sila priljubljeno in to vsled svojega **lavirnega ukusa**. Dobiva se v steklenicah po 1/4 litra po 1 gld. 20 kr. in po 1 literu po 2 gld. 20 kr. v lekarnah: M. Mardetschläger, lekarna „pri orlu“, Prešernov trg št. 2, Jos. Mayr, U. pl. Trnkóczy-ja.

Lekarna Serravallo, Trst.

Engross razpošiljalnica medikamentov. Ustanovljena 1848. (989—3)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro uplavajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem in podplatih, petah in drugim trdim praskam kože. **La obliž dobitva 88/16 v jednej volumni obliž za turiste.** Veliko prisnahnih pisem je na ogled v glavnih razpošiljalnici: L. Schwenk-a lekarna (13—33) Melding-Dunaj. Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pozdi in zvrne vse manj vredne ponaredbe.

Inst. v Ljubljani: Jos. Mayr, J. Svoboda, U. pl. Trnkóczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbaumer; v Brezah A. Aichinger; v Trstu (na Koroskem) C. Menner; v Beljaku F. Schob, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfsbergu A. Huth; v Kraji K. Savnik; v Radgoni C. E. Andrić; v Idriji Josip Wasto; v Radovljici A. Roblek; v Celji K. Gola; v Črnomilju: F. Haika.

Alojzij Vanino

Ljubljana, Stari trg št. 9
nasproti trgovine J. S. Benedikta
priporoča p. n. občinstvu svojo veliko zalogu
nožev in škarij
vsake vrste iz najfinjejšega angleškega jekla.
Priporoča se za izvršitev vseh v njegovo
stroko spadajočih del, kakor **brušenje**
brtev, likanje in brušenje kirurških
instrumentov itd. itd. (1035—3)

J. Kunčič
priporoča p. n. občinstvu svojo
izdelovalnico soda-vode
Ljubljana, Sv. Petra cesta 5
(„Pri avstrijskem cesarju“)
z opomnjo, da rabi vodo iz mest-
nega vodovoda, a v svoji
filiali v Lescah
rabi vodo iz tekočega studenca
nad cesto proti Bledu. (117—19)
Zaračna naravila izvršene so tečna.

FR. ČUDEN

urar

v Ljubljani, Mestni trg
priporoča svojo največjo zalogu

vsakovrstnih švicarskih **ur**,
uhanov, zlatnine in srebrnine.

Zaradi velike nesreče potresa ni sedaj nobene kupčije, torej prosim,
kdo misli uro kupiti, naj jo koj sedaj naroči ali kupi. V ceniku postavljene
cene so zdaj **za 10% znižane**. — Priporočam se z vsem spoštovanjem

Fr. Čuden.

urar v Ljubljani.

(540—20)

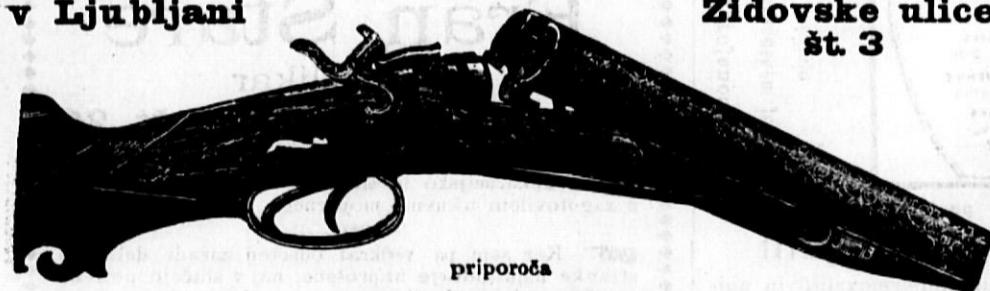
Ceniki se dobivajo zastonj in se tudi po pošti pošiljajo.

FRAN ŠEVČIK

puškar

v Ljubljani

Židovske ulice
št. 3

priporoča

svojo bogato zalogu

vseh vrst orožja in lovskih potrebščin

kakor tudi puške in samokrene lastnega izdelka.

Vsa v njegovo stroko spadajoča dela se izvršujejo tečno in po najnižji ceni.

Cement
železniške šine, traverze,
cinkasto in pocinkano ploščevino
železo za vezi
kovanje za okna in vrata

sploh **vse**, kar se pri stavbah potrebuje, priporoča po zelo
znižanih cenah

Andr. Druškovič

trgovec z železnino

Glavni trg št. 10. Ljubljana. Glavni trg št. 10.

M. JOSS & LÖWENSTEIN

tvornica perila, Praga, VII.

opozarjata kupajoče p. n. občinstvo na to, da naj zahteva pri kupovanju ovratnikov
za srajce, manšet in srajce vselej le zakonito zaščiteno znamko (**lev**). Naše perilo
se dobiva le v najboljših trgovinah modne robe za gospode in v trgovinah s platnom
tu- in inozemstva in se pri nas ne prodaja na drobno.

Ob jednem priporočava naše najnovješče

patentovane ovratnike za srajce

ki imajo tolike prednosti v sebi, da vse osebe, zlasti gospodje, ki so zelo debeli, ne bodo nosili drugih ovratnikov, čim
poskusijo jedenkrat ta naš proizvod.

Patentovani ovratnik

se prilega vsaki srajci, tudi ko bi ista ne bila narejena po meri, se lahko ugliadi, obdržuje vedno svojo prvotno obliko
in je vselej svoje gladke površine mnogo trpežnejši, nego vse drugi ovratniki.

C. kr. avstr. patent št. 66 686.
Kralj. ogenški patent št. 1788.

Angleški patent št. 19.700.
R. R. G. M. Nr. 19.352.

Prva žebljarska zadruga

v Kropi na Gorenjskem

ponuja vsem p. n. gg. trgovcem, podjetnikom, obrtnikom iz
najboljšega železa solidno izdelane

žebanje, verige in drugo raznovrstno
železnino, posebno za stavbe

po najnižji ceni.

Ceniki na zahtevo poštnine prosto in zastonj.

(593—6)

Ign. Fasching-a vdove ključavnictvo

Poljanski nasip h. št. 8

Reich-ova hiša

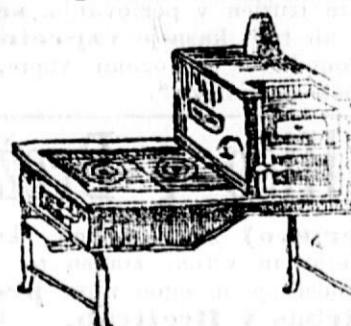
priporoča svojo bogato zalogu

štredilnih ognjišč

najpriprostejših, kakor tudi najmilj-
ših, z zloto medjo ali mešingom montiranih
za obklade s pečnicami ali kahliami.

Popravljanja hitro in po ceni.

Vnanja naročila se najhitreje
(340—25) izvršujejo.

Fran Stupica

trgovec z železnino, kovinami, moko ter
specerijskim blagom

v Ljubljani, na Marije Terezije cesti št. 1

priporoča v nakup razno

strojarsko in usnjarsko orodje

Fran Paneckovega sina na Dunaju

kakor tudi

**nagrobne križe, štedilnike,
vlite kotle, cement in želez-
niške šine.**

(1065—1)

Kneza Ivana Liechtensteinskega tovarna glinastih izdelkov in opeke

v Unter-Themenau pri Lundenburgu

ponuja svoje

plošče iz finega klinkerja in mozaične plošče
za vsake vrste tiskovanje v najlepši izdelavi.

Dvojneposteklenjene cevi iz kamenline

nastavke za kamine, pična ali klajna korita, školjke za scanje.

Klinker-jeve opeke, peči s pečnicami in
ognjiščne pečnice v razni izdelavi.

Zarezane strešnike, navadne strešnike, lišpna opeka za vnanjost
poslopij, posteklenjena in neposteklenjena v najboljši kakovosti.

Ceniki so na razpolago.

(770—12)

M. JOSS & LÖWENSTEIN

tvornica perila, Praga, VII.

opozarjata kupajoče p. n. občinstvo na to, da naj zahteva pri kupovanju ovratnikov
za srajce, manšet in srajce vselej le zakonito zaščiteno znamko (**lev**). Naše perilo
se dobiva le v najboljših trgovinah modne robe za gospode in v trgovinah s platnom
tu- in inozemstva in se pri nas ne prodaja na drobno.

Ob jednem priporočava naše najnovješče

patentovane ovratnike za srajce

ki imajo tolike prednosti v sebi, da vse osebe, zlasti gospodje, ki so zelo debeli, ne bodo nosili drugih ovratnikov, čim
poskusijo jedenkrat ta naš proizvod.

Patentovani ovratnik

se prilega vsaki srajci, tudi ko bi ista ne bila narejena po meri, se lahko ugliadi, obdržuje vedno svojo prvotno obliko
in je vselej svoje gladke površine mnogo trpežnejši, nego vse drugi ovratniki.

C. kr. avstr. patent št. 66 686.
Kralj. ogenški patent št. 1788.

Angleški patent št. 19.700.
R. R. G. M. Nr. 19.352.

Inžener B. Bořkovec in arhitekt O. Dvořák

stavbeno podjetništvo in konstrukcijski bureau

(986—4)

Lattermannov drevored nasproti Narodnemu domu

prevzema izvrševanje stavb v višavi in vodnih stavb po najnižjih cenah.

Tudi se priskrbujejo v to stroko spadajoči projekti in proračuni stroškov v najkrajšem času.

Solicitator

za notarsko pisarno v Ljubljani, z lepo
pisavo in izurjen v poslovanju, se s 1. septem-
brom ali tudi kasneje vzprejme.

Ponudbe s prilogami vzprejemata upravnštvo
"Slovenskega Naroda". (1054—3)

Hišo v Brežicah

(Cellecjevo) s 3 sobami, kuhinjo, shrambo,
lepo klejto in vrtom zraven ter prostorno gospo-
darsko poslopje in ogon njive preda c. kr. notar
dr. Firbas v Brežicah. (1056—2)

F.P. VIDIC & COMP. v Ljubljani

ponujajo po najnižjih cenah:

Zarezane strešnike

najboljši materijal, in nalač za iste napravljenia

strešna okna iz litega železa.

Nastavke za dimnike in cevi iz kamenine.

Roman-cement.

Portland-cement iz tovarne Dovje-Lengenfeld.

Chamotte-mozajik

in plošče iz Portland-cementa za tlakovanje.

Peči domače in češke.

Strešni klej, karbolinej in trstne štorje

kakor tudi

(1017—2)

vse v stavno stroko spadajoče predmete.

Izdelovanje perila

Na debelo! za gospode, gospé in otroke. Na drobno!

Prezemanje se opreme zanevete.

Ustanovljeno leta 1870.

Za brezhiben kraj in najsolidnejšo postrežbo jamči tvrdka
C. J. Hamann v Ljubljani

zagajatej perila več c. kr. častniških uniformovališč in uni-
formovanja v naši c. in kr. vojni mornarici.

Zahvala in priporočilo.

Slav. p. n. občinstvu naznanjam, da sem se preselil
s svojo delavnico iz Gradišča št. 8 v lastno hišo

v Kolezijske ulice št. 16

in da izdelujem vsakovrstne sede iz hrastovega in
mehkega lesa ter se priporočam za mnogobrojna naro-
čila. Tudi prezeman popravljanja in jamčim za dobro
in ceneno delo. — Prodajam in kupujem staro vina-
sko posodo. — Priporočujem se i v prihodnje blagoklo-
nenosti slavnega p. n. občinstva, beležim

z velespoštvanjem

Avgust Repič
sodarski mojster.

Fran Starè

sobni slikar

v Ljubljani, na Bregu št. 20

priporoča se slavnemu p. n. občinstvu v izvrševanje
vseh v dekoracijsko in slikarsko obrt spadajočih del
z zagotovilom ukusno modernega dela proti zmerni
ceni. (647—18)

Ker sem pa večkrat odoten zaradi dela, so
stranke najuijudnejše naprošene, naj v slučaju potrebe
omenjena dela naročajo pri meni pismenim potom.

W. Libkowitz & Co., Dunaj, I., Seilerstraße 17. Zagreb, Ilica 30.

Ker je sezona pri kraju, se kolesa vseh sistemov prodadó
po znatno znižanih cenah.

Mej drugim nova pnevmatic-kolesa po (337—27)
105, 110 in 115 gld.

Ceniki zastonj in poštnine prosto. — Poučuje se brezplačno.

Naznanilo.

Čast mi je p. n. občinstvu naznanjati, da bodem na
nespremenjen način nadaljevala

spedicijo, trgovino s premogom
in drvami in opekarno

katero je vodil moj pokojni soprog Lovro Treo, in
prosim moje p. n. odjemnike z zagotovilom točne in realne
postrežbe, da mi naklonijo cenjena svoja naročila.

Z velespoštvanjem

Ivana Treo

Rudolfove železnice cesta št. 8.

Wietersdorfska tovarna za Portland in Roman cement

F. Knoch-a & Comp. v Celovcu

priporoča svoje izdelke v znatno večji trgovorni in lomoporni trdnosti, nego to predpisujejo določila društva
avstrijskih inženirjev in arhitektov za dobre kvalitete.

Zaloga in zastop za Kranjsko: **Fr. Seunig & Comp. v Ljubljani, Marijin trg št. 2.**

Svedočbe in ponudbe zastonj in poštnine prosto.

(402—28)